

Hyvä juhlaväki

Olemme saaneet tänään viettää yhdessä Lumivaaran 100 vuotisjuhlaa.

Lumivaaraseura on ansiokkaasti pitänyt yllä lumivaaralaista kulttuuriperinnettä. Siitä yhtenä osoituksena on Lumivaara 100 vuotta näyttely parhaillaan Jalasjärven kirjastossa. Näyttely on hyvin koskettava lukuisine esineineen ja niihin liittyvine kertomuksineen. Siellä kyllä kannatta käydä tutustumassa jos vain siihen on mahdollisuus.

Kun aikoinaan karjalaseuroja perustettiin, niin varmaan monien, kuin meidänkin seuran perustamisen yhtenä ajatuksena on ollut karjalaisen perinteen vaaliminen ja säilyttäminen sekä siirtäminen tuleville sukupolville.

On kuitenkin aina hyvä muistaa karjalaisten seurojen alkuvuosien uurastus, karjalaisen heimon auttaminen ihan arkiasioissa, yhteenkuuluminen ja nykyäänin kotouttaminen uuteen asuinalueeseen. Tätä ei tule unohtaa vaan välittää myös uusille sukupolville. Vaalimme karjalaista kulttuuria, arvostamme ja pidämme sitä yllä sekä tietoa siitä, mitä lisäarvoa karjalaisuus on tuonut suomalaiseen yhteiskuntaan. Karjalaseurojen alkuvuodet ovat olleet väistämättä todella haastavia ja suruakin täynnä. Yksi pieni muistutus siitä löytyi pöytäkirjasta vuodelta 1951. Yksi perustajajäsenemme kirkkoherra Helasvuo on lausunut karjalaseuroille ikään kuin testamentiksi ja toimintaohjeeksi, älkää tehkö tästä marinasuraa...Kuvastaa mielestäni hyvin sen ajan mielialoja, jos niitä nyt pystyy edes osittainkaan kuvittelemaan.....

Kun mietimme Lumivaaraseuran kanssa yhdessä ohjelmaa tähän juhlaan, niin mielestämmä oli itsestään selvää. jotta karjalaisiin juhliin kuuluu muistelujen ja puheiden lisäksi Iloista laulua ja musiikkia. Meillä kirkkomaalla olevassa muistokivessä on kanteleenkuva ja meilläkin soi täällä tänään karjalalainen kannel karjalaisjuuristen soittajien soittamana. Jalasjärven seurakunta on pitänyt tervetuliaistilaisuuden tänne muuttaneille karjalaisille loppiaisena 1950, jossa oli esiintymässä mm. Jalasjärven mieslaulajat. Voitaisiko nämäkin myös osaltaan lukea kulttuuriperinnön säilyttämiseksi ja siirtämiseksi tähän päivään.

Perinnettä kerätään ja säilytetään mitä on vielä jäljellä, siitä on lumivaaralaisten näyttelyuurastus hyvä esimerkki. Mutta vanhoja papereita selailtuamme tuli mieleen miten tärkeää on ja olisi ollut kaiken dokumentointi ja säilyttäminen. Moni hyvinkin päivänselvä asia jää usein kirjaamatta, tehdäänkin jatkossa vielä tarkempia pöytäkirjoja, tehdään toimintakertomukset vuosittain pikkutarkasti, lukumäärät, päiväykset, osallistujat. Niitä on tulevien sukupolvien hyvä lukea ja saada tietoa, meidän uskomme jotta niitä tarvitaan myös jatkossa. Karjalaisuus ei häviä mihinkään, sehän lisääntyy aina kun tulee uusia sukupolvia, ei se karjalaisuus sieltä mihinkään häviä, myönnettäköön kuitenkin, jotta väistämättä haalistumista voi tapahtua....

Näillä sanoilla haluamme kiittää molempien seurojen puolesta teitä kaikkia kun tulitte juhlaan Toivottavasti olette viihtyneet.

Kiitos ja hyvää ja turvallista kotimatkaa..